

तञ्जेनसि । वारंवारमपानमूर्ध्वमनिलं प्रोज्ज्वलयन् पूर-
यन् छञ्चन् प्राणसुपैति रोधमत्तलं शक्तिप्रभावादतः”
हठयोगः ।

सिद्धासनम् “योनिस्यानकमङ्गुलसूत्रघटितं क्त्वा भ्रुवं विन्य-
सेन्नेद्रे पादमधैकमेव हृदये धृत्वा समं विपद्यम् ।
स्यायुः संयमितेन्द्रियोऽचलदृशा पश्येद् भ्रुवोरनरं
चैतन्मोज्जकपाटभेदजनकं सिद्धासनं पोष्यते”पवनयोगसं ।
वीगासनभद्रासनस्त्रिकामनानि व्यासनशब्दे ८८६पु० दृश्यानि
सुखासनम् “येन केन प्रकारेण सुखं स्थैर्यं च जायते ।
तत् सुखासनमित्युक्तमशक्तस्तत् समाश्रयेत्”सुतसंहिता ।
इदमेव “स्थिरसुखसासनमिति” पात० उल्लिखितम् ।

षट्कर्मोपक्रमः “व्यासने दृढो योगी वशी हितमिताशनः ।
गुरुपदेशमार्गेण प्राणायामं समभ्यसेत् । यावद्वायुः स्थितो
देहे तावज्जीवितसुच्यते । मरणं तस्य निष्क्रान्तिस्तस्मात्
वायुं निरोधयेत् । चले वाते चलं चित्तं निश्चले नि-
श्चलं तथा । योगी स्याणुत्वमाप्नोति ततो वायुं निरो-
धयेत् । महाकुलाघु नाडीषु मारुतो नैव मध्यगः । कथं
स्यादुन्मनीभावः कर्मसिद्धिः कथं भवेत् । शुद्धिमेति
यदा सर्वं नाडीचक्रमनाकुचम् । तदैव जायते योगी
प्राणसंपन्नश्चोत्तमः” इत्युपक्रमे “यदा तु नाडीशुद्धिः
स्यात्तदा चिह्नानि बाह्यतः । कायस्य कशता कान्तिस्रथा
जायेत निश्चितम् । यथेष्टं धारणं वायोरनलस्य च
दीपनम् । नाडीभिर्व्यङ्गिरारोग्यं जायते नाडिशोध-
नात् । सेदन्नेद्वादिनाशार्थं षट्कर्मोपक्रमे समाचरेत् ।
अन्यथा नाचरेत्तानि दोषाणां समभावतः । धौती
वस्ती तथा नेती त्वाटकं मौञ्जिकं तथा । कपालभाती
चैतानि षट्कर्मोपक्रमे प्रचक्षते । कर्मषट्कमिदं गोप्यं षट-
शोधनकारकम् । विचित्रगुणसन्धाभि पूज्यते योगि
सुहृद्वैः” हठ० ।

धौती “चतुरङ्गुलविस्तारं हस्तपञ्चदशायतम् । गुरुपदिष्ट-
मार्गेण सिक्तं वस्त्रं शनैर्यसेत् । पुनः प्रत्याहरंश्चैत
दस्यासाङ्केतिकर्मवित् । काशश्चासुष्णीहृक्कृष्टं कफरागाश्च
विंशतिः । धौतीकर्मप्रभावेण शुष्यन्त्येव न संशयः”हठप्र०
“विंशद्दोःप्रमितं च पञ्चदशदोसानं च विस्तारतस्तत्वार्य-
रङ्गुलविस्तृतं सुष्टुडलं सिक्तं सुवस्त्रं तत् । स्थित्वा
गोसुखविष्टरे सुशनकैरतत् पसेत् साधको सन्दं चातु
विनिहरेत् कफगदश्चासुष्ण धौती हितः” हठसं० ।

वस्ती “नाभिदम्ने जले पायुन्यस्तनालोत्कटासनः ।

व्याधारात् कुञ्चनं कुय्यादपानं वस्तिकर्मवित् । गुरुम-
ह्नीडोरं चापि वातपित्तकफोद्भवम् । वस्तिकर्मप्रभावेण
जोयन्ते सकलामयाः । धात्विन्द्रियान्तःकरणसदा
दद्याच्च कान्तिं दहनप्रदीपिन्म् । अशेषदासोपचयं हि
हन्यात् अभ्यस्यमानं जलवस्तिकर्म” हठप्र० ।

“जलं पायुर्विन्यस्तनालस्य मार्गात् जले नाभिदष्टे
समाज्य चोर्द्ध्वम् । चलत्युत्कटे विष्टरेऽपानकोषात् जलं
याति तन्देऽन्वुना वस्तिकर्म” (नालं वंशादिष्वल्मस्रग्ध-
नालिका) । आटावुत्कटविष्टरे परिगतः प्रोत्याय स-
स्यग्नलं पायुद्वारविकाशकोचविधिना वायुर्द्ध्वमाकर्षयेत् ।
आपूर्यं इतिवत् तन्दमभितो नौत्या प्रचात्यानिलं
क्त्वाऽधोमलसुःसृजेत् ससञ्चलं योगी बहिःकोष्ठ-
गम् । अत्र वस्तिकर्मणि गोसुखमेव प्रशस्तमनुभूतमिति
सङ्केतः । अत्र सर्वकोष्ठमलानां कोष्ठान्नालनपूर्वकद्रवत्वेन
बहिःकतिर्यथा भवति । तदुपायसङ्केतेन वस्तिकर्म-
कर्तव्यम् । पूर्वोक्तविधिना गोसुखे चोत्कटासने स्थित्वा-
ऽपानद्वारोर्ध्वमनर्जलं किञ्चिद्गृह्णीत् । तदूर्ध्वं स्वस्त-
कासने स्थित्वा समाज्य नाभेरपरि हृदयान्तं कर्तव्यम् ।
पुनरुत्कटासनेन जलं गृह्णीत्वा प्राग्बद्धाभौ विधेयं
खस्तिकेन स्थैर्यं विधेयम् । एवं वस्ती खस्तिकेन चैवं
सर्वं कोष्ठं जलपूर्णं क्त्वाऽमितः कोष्ठं विभ्राम्यान्व-
सन्विगतमन्वादिहोनपक्वापकसद्भवचनमलादि द्दोक्तस्य
पश्चाद्बहिःस्तज्जलं कुय्यात् क्रमेण न त्वरयेत् । तदाऽनेन
विधिना कोष्ठः प्रचालितवस्त्रबद्धोऽपात्तदोषो भवति”
हठसं० ।

नेती “सूत्रं विस्तस्ति सुस्निग्धं नासानाले प्रवेशयेत् ।
सुखार्ज्जगमयेत् सा हि नेती सिद्धैर्निगद्यते । कपाल-
शोधनी कार्या दिव्यदृष्टिप्रदायिनी । जलूर्द्ध्वं जातारो-
गौषं नेतिराशु निहन्ति च” हठप्र० ।

“आखुपुच्छसदृशं सुनिर्मलं षड्वितस्तिमितसूत्रमरुत्तम् ।
संप्रवेश्य लघुनासिकाबिन्दुवृत्ततो रश्चि सिर्गमयेत् तत् ।
नेतीति कर्मोऽतमेतदार्थ्यं जलूर्ध्वं जाताखलरोगहारि ।
कपालसंशोधनकारि कार्यां द्विवारकं दिव्यदृश्यं धत्ते
हठसं० ।

त्वाटकम् “निरीक्षेत् निश्चलदृशा सूक्ष्मलक्ष्यं समाहितः ।
अशुसंपातपथ्यन्तमाचार्यं स्वाटकं स्य तम् । स्फोटनं नेत्र-
रोगाणां तन्द्रादीनां कपाटकम् । प्रयत्नात् त्वाटकं गोप्यं
यथा हाटकपेटकम्”हठप्र० । अस्य फलान्तरं हठसं० उक्तं